

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarivs Martini Lvtheri in Ionam Prophetam

Luther, Martin

Haganoæ, [15]26

VD16 B 3890

Et fuit Ionas in uentre ceti tribus diebus, & tribus noctibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35968

audiemus. Quemadmodum enim mare omnibus flu-
 ctibus Ionā submergere nititur, insuper cetus quoq;
 iam deuoratum laborat absumere: sic conscientia
 quoq; meram tempestatem diuinæ persentit iracun-
 diæ, uultq; prorsus perturbatā animam deglutire cr-
 cus & æterna damnatio.

Et fuit Ionas in uentre ceti tribus
 diebus, & tribus noctibus.

Horum, nisi fallor, dierum & noctium spatium fuit
 longissimum, quod unq; sub sole uidit Ionas. Quod
 enim uehemēter longum sibi uisum sit tempus ita se-
 denti & cōcluso in tenebris, admodum credibile est.
 Opinor quoq; illū alternis quibusdam uicibus nūc ia-
 cuisse, nunc stetisse, sed nec lunā nec solem aspexisse,
 aut ullam horā numerare potuisse. Atqui nec hoc sci-
 re potuit ubi locorū in ceto conclusus per mare uehe-
 retur. Quoties uero à pulmone, & iecinore duris icti-
 bus pulsatus est. Quā prodigiosa eius fuit intra uisce-
 ra & magnas costas habitatio? Vsq; adeo tamē in mor-
 te captiuus detētus fuit, ut nō multū curæ piscis habue-
 rit, sed citra intermissionē attente cogitarit in animo,
 quando tandem eius uite finis instaret. O Deum im-
 mortalem, quā prodigiosum hoc opus fuit? Quis
 uero satis pro dignitate æstimare poterit, hominem

*Quid passus
 sit Ionas in
 uentre ceti*

COMMENTARIUS

tribus diebus & totidem noctibus solitarie sine luce sine cibo, in medio maris, à pisce absorptum uixisse, & iterum in lucem uenisse saluum & reducem? Hæc equidem merito mirabilis, & prodigiorum plena di ci potest nauigatio. Quis uero ei rei facile fidem haberet, ac nō potius anile nugamentum aut puerilem fabulam esse putaret, si non literarū sacrarum auctori- tas hoc affirmaret, nosq; ad credendum cōpelleret?

Nilil uero aliud hoc factō Deus testatum facere uoluit, quā ut indicaret, quā potēs ipse adeo so- lus, & mortis & omnium rerum esset Dominus, & quā sine negotio nobis opitulari possit eius omni- potentia in rebus etiā deploratissimis, id quod nobis cre- ditu est difficillimum. Nusq; enim non præsto est, in

Deus ubique est.

morte, in inferno, in medio inimicorum nostrorum. Quin etiam cor illorum in manu eius captiuum est, ita ut nihil in nos moliri citra eius uoluntatem queāt.

Ipse enim omnium rerum autor est, & opifex, & om- nia in manu illius sita sunt, quæ suo arbitrio regit, & temperat, ut non aliter atq; ille decreuerit cuncta fieri atq; prouenire possint. Cæterum hæc omnia no- stræ fidei confirmandæ gratia scripta sunt, atq; adeo nostri caussa ita mirabilē suæ omnipotentiae testifica- tionem nobis exhibuit, ut in illum cōfidamus creda- musq; siue in morte uersemur, seu in manibus inimi-

Sap. 11.
ia in mēsurā,
numero, & pon-
ere disposuisti:

corum nostrorum sinus constituti. Quippe sui gratia nihil necesse erat hæc aut scribi, aut agi, sed neq; Ionas opus habebat, ut hæc ad posteritatem editis monumentis transmitterentur. Et quanquam per uniuersum mundum Dei omnipotentia haud dubijs argumentis est cognita, omnibusq; uidetur haud quaquam magni momenti negocium esse hæc audita aut lecta credere, experimento tamen potissimum discimus, quam res non sit uulgaris ista credere constanter & firmiter. Fides res ardua.
 Quanquam pauci ex animo ac uere ista credant, ut his de omnipotentia uerbis persuasi, uitam & corpus exponant periculis, perq; mortem & peccata, facto periculo, certo perdiscant hæc esse uerissima, quæ prius audita crediderunt. Atq; huius quidem experientia probatio, uiris quoq; magna uitæ sanctimonia probatis, dura atq; acerba portatu est. Res tamen consolationis plena est, taliumq; exemplorum cognitio utilissima, sicut gloriatur Prophetia in Psalterio.

Nunc cum de Ionæ salute actum esse putant homines sibi mundoq; mortui, ut nulla uitæ spes remanserit. Siquidem ij qui in nauis erant, non aliam de eo habebant opinionem, quam quod in fluctibus submersus perierit, dum precantur Deum, ne & ipsos propter Ionæ animam absumat exitio, aut sanguinem in-

COMMENTARIUS

nocentem illis imputet. Quibus equidem uerbis plane non negant, se Ionam nusquam uidere aut nosse quam in morte, dum inuiti quoque diuinæ uoluntati cogebantur obsequi, in hoc, quod è nauis Ionæ suo ipsius iussu deturbauerint. In hac inquã opinione, cū omnes essent, primum fructus & uita mortis Ionæ erumpit. In ipsa enim morte saluus & incolumis potenter seruat, sed & ij, quæ cōmuni cum eo nauigatione asseuerant, è mortis periculo, & ab incredulitate & peccatis liberati ad ueram Dei cognitionem perducunt, iustitiam & uerum Dei cultum amplexi, tanta humilitate & timore, ut ibi quoque peccatum subesse metuerent, ubi præter obsequium, quo Deo obtemporabant, nihil aderat. Quandoquidem Ionam libenter concessa uita seruassent, uehementer formidantes eundem præcipitare in pelagus. Etsi uiderant rem aliter fieri non posse, eamque esse Dei uoluntatem, & decretum. Quam uero piam & christianam habuerint hij homines conscientiam, sedata iam tempestate, qui prius homicidium fortasse duxissent pro ludibrio, aut Deo minus fuissent obsequibiles, nunc uero omnium Deorum obliti, quos prius inuocare solebant, Domino hostias pacificas immolant & uota nunciant. Et harum rerum omnium unius Ionæ mors causa fuit. Tantam in omnibus de se exhibere debet seruans

Dei

IN IONAM

Dei utilitatem & commodum, ut nihil in eo sit quod non alijs commodum, & utilitatem adferat. Quid sit timere Deum supra dictum est, uidelicet Deum colere. Verus enim & genuinus Dei cultus est, Deū metuere & honorare, ita quoq; hi Deum coluerunt, hoc est serui Dei per timorem facti sunt.

timor domini, colere dei.

CAPVT

SECUNDVM.

Et orauit Ionas ad Dominū Deū suum, de uentre ceti, & dixit.

Hymnus Ionæ.

Hoc non ita intelligendū est, Ionam ore suo tam ex ordine hæc uerba protulisse, quippe cui longe peius erat in tam crudeli morte detento, quam ut licuisset tam concinnam cantilenā per otium excogitare. Sed ostendit per hoc, quē tunc obtinuerit animum, quasq; in corde suo cogitationes uolutauerit, dum cū morte commissus tale certamē susceperat. Quemadmodum enim à me dictum est prius, Ionæ animus spectandus est, priusquam è tantis difficultatibus eripitur, & adhuc in media morte uersatur, & prorsus pro deplorato cadauere habendus est. Nihil enim quicquam certi de sua redemptione nouerat, nec aliter unquam apud animum suum cogitauit, quam moriendum sibi